

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v právní věci

žalobce: **Služby MARSHAL, s.r.o.**
sídlem Smilovice 40, 739 55
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6 - Dejvice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí č. j. MSK 48252/2021 ze dne 11. 6. 2021, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 11. 8. 2021 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 48252/2021 ze dne 11. 6. 2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Havířova č. j. MMH/49096/2021 ze dne 25. 2. 2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. Ch.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným tím, že jako provozovatel motorového vozidla Peugeot, reg. zn. X dne 11. 12. 2019 ve 20.35 hodin v Havířově-Městě

ve dvorové části ulice Hlavní třída za budovou společenského domu Lučina mezi ulicemi Mírová a Nerudova, na vyhrazeném parkovacím místě pro společnost Defendit Security nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem, když se nezjištěný řidič dopustil jednání vykazujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o silničním provozu“), tím, že s předmětným vozidlem stál v úseku platnosti svislé dopravní značky IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou E8d vyznačující „Úsek platnosti 2,5 m vpravo“ a dodatkovou tabulkou E13 s textem „Defendit Security Zásahové vozidlo“, čímž porušil § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu, tedy porušením § 10 odst. 3 téhož zákona měl spáchat přestupek dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobci byla za přestupek uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Žalobce ve své žalobě předně namítal vadu výroku, kdy uvedl, že skutková věta hovoří toliko o jedné minutě (20.35 hod.), avšak dle ustanovení § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu není přestupkem stání na vyhrazeném parkovišti, jde-li o zastavení a stání, které nepřekročí dobu tří minut a které neohrozí ani neomezí ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, popřípadě neomezí řidiče vozidel, pro něž je parkoviště vyhrazeno. Ani jedna z alternativních podmínek není ve výroku reflektována. Žalobce dále namítl, že dopravní značka, kterou měl žalobce porušit, nebyla umístěna v souladu s § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu, kdy nebyla vydána na základě opatření obecné povahy. Není-li značka umístěna legálně, nelze řidiče trestat za její porušení. Žalobce dále namítl, že pro umístění značky deklarující vyhrazené parkovací místo je třeba dle § 25 zákona o pozemních komunikacích rozhodnutí o zvláštním užití komunikace, vydané silničním správním úřadem. Takovéto rozhodnutí však vydáno nebylo. Žalobce dále namítl, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla; správní orgán totiž vedl řízení o přestupku proti řidiči, které následně zastavil, ovšem dle názoru žalobce nezákonně. Závěrem žalobce namítl, že správní orgán vymezil nedostatečně místo spáchání přestupku. Místo označené ve spise na fotomapě se nenachází na ul. Hlavní třída, ale jen poblíž této ulice na patrně bezejmenné komunikaci, nenachází se ve dvorové části, ale na komunikaci mezi ulicemi Mírovou a Nerudovou. K žalobním bodům žalobce připojil nesouhlas žalobce a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na síť Internet Nejvyšším správním soudem.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby. K první žalobní námitce uvedl, že ze spisu plyne, že bylo vyloučeno zastavení či stání žalobcova vozidla po dobu kratší než tři minuty, když pracovník Defend Security volal na linku městské policie ve 20.35 hod. a ve 20.40 hod. bylo za stěrač vozidla umístěno upozornění pro nepřítomného řidiče vozidla. Jednalo se o místo pro tzv. zásahové vozidlo, a s ohledem na jeho charakter je nežádoucí, aby na místě pro něj vyhrazeném parkovalo jiné vozidlo. Dále žalovaný uvedl, že žalobce byl uznán vinným z přestupku podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, který je Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

blanketní normou, přičemž dle žalovaného nemusí rozhodnutí v takovém případě obsahovat všechny podrobnosti ohledně naplnění skutkové podstaty řidičem, jako v případě, kdy by se jednalo o přestupek samotného řidiče. Pokud se týče námitky nezákonného umístění dopravní značky, jedná se jen o pouhou spekulaci žalobce; řidič je povinen respektovat dopravní značení, nikoli spekulovat nad jeho platností. Stejně tak má žalovaný za pouhou spekulaci námitku absence rozhodnutí o vyhrazení parkovacího místa. Pokud se týče námitky, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení se žalobcem jakožto provozovatelem vozidla, žalovaný uvedl, že řízení s řidičem vozidla bylo v souladu se zákonem zastaveno, a následně bylo zahájeno řízení se žalobcem dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. K námitce nesprávného vymezení místa žalovaný uvedl, že místo spáchání přestupku je formulováno dostatečně a určitě. Dvorem se rozumí i prostranství mezi budovami, což odpovídá místu spáchání přestupku. Žalovaný navrhl k důkazu výstup z mapového portálu s označením ulic, z něhož by plynula nezaměnitelnost místa spáchání přestupku s jakýmkoli jiným místem.

IV. První rozhodnutí krajského soudu, kasační stížnost a rozhodnutí o ní

5. Krajský soud ve věci poprvé rozhodl dne 1. 11. 2022 rozsudkem č. j. 59 A 12/2021-34 tak, že napadené rozhodnutí zrušil. V odůvodnění rozsudku krajský soud zejména s odkazem na § 93 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „přestupkový zákon“), dospěl k závěru, že namítaná vada výroku napadeného, resp. prvostupňového rozhodnutí je důvodná, když v projednávané věci skutková věta ve výroku rozhodnutí neobsahovala údaje potřebné pro závěr, že stání na vyhrazeném místě trvalo déle než tři minuty, resp. neohrozilo ani neomezilo ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích či řidiče vozidla, pro něž bylo parkoviště vyhrazeno. Přitom současně krajský soud vysvětlil, že nelze akceptovat poukaz žalovaného na skutkové okolnosti nacházející se na jiných místech v rozhodnutí či spisu, když nedostatečný popis skutku ve výrokové části nelze nahrazovat přihlédnutím k jeho popisu v odůvodnění rozhodnutí či zohledněním obsahu podkladů rozhodnutí založených ve správním spise. Další žalobní námitky týkající se nezákonného umístění dopravní značky, nevydání povolení příslušného silničního úřadu pro zřízení vyhrazeného parkování, nesplnění podmínek pro zahájení řízení o přestupku provozovatele a nesprávného vymezení místa spáchání přestupku krajský soud neshledal důvodnými; co do námitek ohledně zveřejňování osobních údajů žalobce a jeho zástupce pak krajský soud uvedl, že jde o věc spadající do kompetence úseku správy Nejvyššího správního soudu. Krajský soud tak zavázal žalovaného, aby v dalším řízení upravil skutkovou větu výroku tak, aby zahrnovala všechny znaky skutkové podstaty přestupku, jehož se měl dopustit nezjištěný řidič vozidla, jehož provozovatelem je žalobce.
6. Žalovaný uvedený rozsudek krajského soudu napadl kasační stížností.
7. Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 4. 5. 2023, č. j. 1 As 271/2022-20 rozsudek krajského soudu zrušil. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2022, č. j. 7 As 373/2020-46 se Nejvyšší správní soud neztotožnil s názorem krajského soudu, že v dané souvislosti nelze nedostatečný popis skutku ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu nahrazovat jeho popisem v odůvodnění rozhodnutí či zohledněním obsahu podkladů rozhodnutí založených ve správním spise, a naopak uvedl, že ze správního spisu v projednávané věci, konkrétně z textu Oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 28. 12. 2019, č. j. 2019/047441 jednoznačně vyplývá, že vozidlo na vyhrazeném místě stálo déle než tři minuty, čímž nezjištěný řidič porušil § 27 odst. 1 písm. o) zákona o Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

silničním provozu, a byly tak splněny předpoklady přestupku dle § 125f odst. 1 ve spojení s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Nejvyšší správní soud „*tak dospěl k závěru, že i v nyní projednávané věci, v níž správní orgán I. stupně nedostatečně vymezil časový úsek protiprávního jednání ve výroku svého rozhodnutí, považuje za dostačující, pokud tento časový údaj jednoznačně vyplývá ze správního spisu. Shodně s citovaným rozsudkem kasační soud však i nyní zdůrazňuje, že by bylo vhodné uvést celkovou zjištěnou délku trvání protiprávního jednání ve výroci rozhodnutí správních orgánů. Zároveň však dodává, že v případě absence takového vymezení se nejedná o natolik závažnou vadu, která by zakládala nezákonnost správního rozhodnutí a na jejímž základě by bylo nutné rozhodnutí správního orgánu zrušit; opačný závěr by byl v případě, kdy celková doba stání vyplývá z odůvodnění rozhodnutí či z podkladů založených ve spise, přehnaně formalistický.*“

V. Posouzení věci krajským soudem

8. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Městská policie oznámením ze dne 28. 12. 2019, č. j. 2019/047441 sdělila Magistrátu města Havířova podezření na neznámého pachatele, který se dne 11. 12. 2019 dopustil přestupku tím, že stál na vyhrazeném místě vozidlem Peugeot, reg. zn. X. Z odůvodnění tohoto oznámení se podává, že dne 11. 12. 2019 ve 20.35 hod. oznámil na dispečink městské policie pracovník Defendit Security špatné parkování na jejich parkovišti ve dvorové části Hlavní třídy, Havířov-Město, kam byla následně vyslána hlídka městské policie, jež na místě zjistila výše specifikované vozidlo, které stálo v místě platnosti svislé dopravní značky IP12 s dodatkovou tabulkou E12 – pro Defendit Security; protože se řidič u vozidla nenacházel a ani se k vozidlu nedostavil, bylo na vozidlo za levý přední stěrač ve 20.40 hod. umístěno tzv. vyrozumění pro nepřítomného řidiče. Písemností ze dne 15. 1. 2020 byl žalobce jako provozovatel vozidla vyzván k uhrazení určené částky ve výši 300 Kč ve lhůtě splatnosti 15 dnů ode dne doručení výzvy nebo mu byla dána možnost sdělit písemně údaje o totožnosti řidiče vozidla. Výzva byla doručena do datové schránky žalobce dne 15. 1. 2020. Dne 16. 1. 2020 žalobce sdělil jako řidiče vozidla pana I. Č., nar. X, bytem X. Žalobce ve sdělení také uvedl, že si pro případné řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu volí jako zmocněnce společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. Písemností ze dne 3. 2. 2020 byl pan Č. předvolán k podání vysvětlení na 27. 2. 2020. Dne 24. 2. 2020 učinil pan Č. sdělení, ve kterém uvedl, že měl přestupek skutečně spáchat, za což by se chtěl omluvit a nést následky za své činy; současně se omluvil za nedostavení se ke správnímu orgánu, neboť by si svou výpověď mohl uškodit, z toho důvodu ji odepřel. Písemností ze dne 29. 4. 2020 bylo panu Č. oznámeno zahájení přestupkového řízení a byl předvolán k ústnímu jednání dne 15. 6. 2020, písemnost byla panu Č. doručena dne 5. 5. 2020 oproti podpisu. Usnesením ze dne 29. 4. 2020 správní orgán I. stupně určil žalobci lhůtu 10 pracovních dnů k předložení knihy jízd. Dne 25. 5. 2020 zaslal žalobce datovou schránkou výpis z knihy jízd. Z protokolu o ústním jednání ze dne 15. 6. 2020 vyplývá, že se k němu pan Č., ač řádně předvolán, nedostavil, věc tak byla projednána v jeho nepřítomnosti. Písemností ze dne 23. 6. 2020 byl žalobce vyzván, aby ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení výzvy sdělil, zda disponuje jiným důkazem o tom, zda pan Č. řídil předmětné vozidlo. Na výzvu reagoval žalobce sdělením, které učinil dne 29. 6. 2020 datovou schránkou, ve kterém uvedl, že jediným důkazem je kniha jízd. Písemností ze dne 30. 6. 2020 byl pan Č. opětovně předvolán k ústnímu jednání na 6. 8. 2020, písemnost byla doručena panu Č. oproti podpisu dne 7. 7. 2020. Z protokolu o ústním jednání ze dne 6. 8. 2020 vyplývá, že se jej pan Č. nezúčastnil, ač řádně předvolán. Usnesením ze dne 6. 8. 2020, č. j. MMH/105318/2020 správní orgán I. stupně zastavil řízení o přestupku pana Č., neboť spáchání skutku, o kterém bylo vedeno řízení, mu nebylo prokázáno. Proti Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

usnesení podal pan Č. prostřednictvím zmocněnce P. K. včasné odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím č. j. MSK 120221/2020 ze dne 23. 11. 2020 tak, že podané odvolání zamítl a usnesení potvrdil; uvedl mj. že účastníci zastoupení zmocněncem P. K., který zastupoval i pana Č., užívají tento postup opakovaně za účelem znemožnění zahájení řízení o přestupku provozovatele ve lhůtě 1 roku. Magistrát města Havířova vydal dne 4. 12. 2020 příkaz o vině žalobce za přestupek dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jenž byl doručen do datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. dne 9. 12. 2020 a žalobci dne 4. 12. 2020. Dne 17. 12. 2020 podal žalobce prostřednictvím zmocněnce datovou schránkou včasný odpor, bez plné moci. Usnesením ze dne 21. 12. 2020 byla zmocněnci určena lhůta 20 dnů od jeho doručení k doložení plné moci k zastupování žalobce v řízení. Dne 12. 1. 2021 zaslal zmocněnec datovou schránkou kopii plné moci k zastupování žalobce v řízení. Písemností ze dne 23. 1. 2021 byl žalobce prostřednictvím zmocněnce vyrozuměn o provedení dokazování mimo ústní jednání dne 25. 2. 2021 (doručeno do datové schránky zmocněnce dne 25. 1. 2021). Dne 25. 1. 2021 zaslal zmocněnec žalobce datovou schránkou žádost o zaslání kopie spisu z důvodu protiepidemických opatření; této žádosti bylo vyhověno s tím, že lhůta pro případné vyjádření k podkladům byla ponechána taková, jaká byla určena vyrozuměním o provedení dokazování, tedy do dne 25. 2. 2021 (doručeno do datové schránky zmocněnce odvolatele dne 3. 2. 2021). Z protokolu o provedení listinných důkazů mimo ústní jednání ze dne 25. 2. 2021 vyplývá, že se úkonu žalobce ani jeho zmocněnec neúčastnili. Žalobce se ve stanovené lhůtě k podkladům nevyjádřil, Magistrát města Havířova vydal dne 25. 2. 2021 prvostupňové rozhodnutí o vině odvolatele za přestupek dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Dne 18. 3. 2021 bylo uvedené rozhodnutí napadeno blanketním odvoláním žalobce. Usnesením ze dne 22. 3. 2021 byl žalobce prostřednictvím zmocněnce vyzván k odstranění nedostatků odvolání, avšak na něj nereagoval. Dne 11. 6. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí.

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
10. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
11. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
12. Podstatou první žalobní námitky je žalobcem tvrzená vada výroku napadeného, resp. prvostupňového rozhodnutí spočívající v tom, že skutková věta hovoří toliko o jedné minutě (20.35 hod.), avšak dle § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu není přestupkem stání na vyhrazeném parkovišti, jde-li o zastavení a stání, které nepřekročí dobu tří minut a které neohrozí ani neomezí ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, popřípadě neomezí řidiče vozidel, pro něž je parkoviště vyhrazeno, přičemž ani jedna z alternativních podmínek není ve výroku rozhodnutí reflektována.

13. Jak vyložil Nejvyšší správní soud v rozhodnutí o kasační stížnosti v projednávané věci a v rozsudku ze dne 29. 6. 2022, č. j. 7 As 373/2020-46, lze-li vyčíst ze správního spisu (ať z odůvodnění rozhodnutí či z obsahu podkladů rozhodnutí založených ve správním spise), po jak dlouhou dobu (nejméně) trvalo protiprávní jednání, pak skutečnost, že správní orgány uvedly v rozhodnutí pouze čas, kdy se o protiprávním jednání dozvěděly, automaticky neznamená, že se jedná o okamžik jak započítí, tak i ukončení protiprávního jednání, a neuvedení celkové zjištěné doby trvání protiprávního jednání v takovém případě nepředstavuje vadu, pro níž by bylo nutné správní rozhodnutí rušit.
14. Ze správního spisu, konkrétně z oznámení městské policie ze dne 28. 12. 2019, č. j. 2019/047441 plyne, že dotčené vozidlo žalobce stálo na vyhrazeném místě dne 11. 12. 2019 nejméně od 20.35 hod. do 20.40 hod., tedy nejméně po dobu pěti minut. Ve světle výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu je tedy ze správního spisu evidentní, jak dlouho minimálně protiprávní jednání trvalo, přičemž označení „v 20.35 hodin“ ve výroku prvostupňového rozhodnutí nelze považovat za trvání přestupku v délce pouze jedné minuty. Jakkoliv by bylo vhodnější ve správních rozhodnutích uvádět celkovou zjištěnou dobu trvání protiprávního jednání, nedostatečné vymezení časového úseku protiprávního jednání ve výroku rozhodnutí v projednávané věci nepředstavuje vadu, pro níž by bylo nutné napadené, resp. prvostupňové rozhodnutí rušit, když tato skutečnost (časový údaj) jednoznačně vyplývá ze správního spisu. Jestliže bylo zjištěno, že dotčené vozidlo stálo na vyhrazeném místě po dobu nejméně pěti minut, pak je nepochybné, že nezjištěný řidič porušil § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu a byly splněny předpoklady přestupku podle § 125f odst. 1 ve spojení s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu.
15. Pokud se týče žalobní námitky ohledně nezákonného umístění dopravní značky, krajský soud poukazuje na to, že existence dopravní značky zpochybněna nebyla. Dopravnímu značení v řízení o přestupku a v navazujícím řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku svědčí – tak jako jiným aktům veřejné moci – presumpce správnosti. Soudní ochrany proti němu je možné se domáhat výlučně v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a s. ř. s. (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 68/2009-83 ze dne 31. 3. 2010, rozsudek č. j. 4 As 95/2014-40 ze dne 21. 8. 2014, rozsudek č. j. 3 As 81/2017-33 ze dne 31. 7. 2018, či č. j. 6 As 254/2020-32 ze dne 16. 3. 2022, kdy posledně jmenovaný rozsudek je pozdější než žalobcem citovaný – a soudem nedohledaný – domnělý rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 A 72/2017 ze dne 28. 3. 2019). Navíc žalobce o okolnostech vydání opatření obecné povahy o umístění této značky pouze spekuluje a nemá k nim žádné konkrétní poznatky.
16. Totéž platí o další žalobní námitce o nevydání povolení příslušného silničního úřadu pro zřízení vyhrazeného parkování.
17. Krajský soud se dále neztotožnil ani s námitkou, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele. Pokud pokus o zjištění přestupce vyústí v odepření podání vysvětlení označeného řidiče, jak se stalo v nyní projednávané věci, je to důvod pro zastavení řízení o přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 158/2018-40 ze dne 14. 6. 2019).
18. Pokud se týče námitky nesprávného vymezení místa spáchání přestupku, pak krajský soud předesílá, že otázkou vymezení místa spáchání přestupku (správního deliktu) se správní soudy zabývaly již mnohokrát. Ustálená judikatura dovodila, že ve výroku rozhodnutí o správním deliktu musí být správní delikt vždy specifikován tak, aby sankcionované jednání Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

nebylo zaměnitelné s jednáním jiným a aby byly řádně vymezeny rozhodné okolnosti z hlediska posouzení překážky litispendence, dodržení zásady *ne bis in idem*, překážky *rei iudicatae*, z hlediska vymezení okruhu dokazování a pro zajištění práva na obhajobu. Výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu proto musí obsahovat popis skutku tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, neboť slouží především k vědomosti pachatele o tom, čeho se měl dopustit a za jaké jednání je sankcionován (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 34/2006-73 ze dne 15. 1. 2008, publ. pod č. 1546/2008 Sb. r. NSS, nebo také rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 56/2007-479 ze dne 30. 12. 2009, č. j. 2 As 111/2015-42 ze dne 11. 11. 2015, či č. j. 3 As 138/2019-36 ze dne 4. 6. 2021). S přihlédnutím ke shora popsané judikatuře není nutné, aby byl skutek ve výroku rozhodnutí v podrobnostech vymezen maximálně možným způsobem. Měřítkem je jeho nezaměnitelnost, a to z hlediska poškození za něj při správním trestání.

19. V nyní projednávané věci krajský soud nemá z popisu místa pochybnosti o tom, že k přestupku došlo z druhé strany budovy (konkrétně společenského domu Lučina) než je strana přiléhající k ulici Hlavní třída, a která byla označena jako „dvorová část“, kdy „dvorem“ se dle Slovníku spisovného jazyka českého rozumí mj. „nekryté uzavřené prostranství u domu“, což odpovídá realitě projednávaného skutku. Byť by bylo možno si představit detailnější popis místa spáchání skutku, stávající popis dostojí požadavkům daným shora citovanou judikaturou. Důkaz výstupem z mapového portálu krajský soud pro nadbytečnost neprováděl.
20. Pokud se týče námitek ohledně zveřejňování osobních údajů žalobce a advokáta, jedná se o věc spadající do kompetence úseku správy Nejvyššího správního soudu.

VI. Závěr a náklady řízení

21. Vzhledem k tomu, že po posouzení žalobních námitek dospěl krajský soud k závěru, že nejsou důvodné, nezbylo mu, než žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
22. Výrok o nákladech řízení má pak oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který neměl v řízení úspěch, nemá ze zákona právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch,
nicméně protože mu nad rámec úřední činnosti žádné náklady řízení nevznikly, náhrada nákladů řízení mu přiznána nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** kasační stížnost přípustná. To **neplatí**, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu či je-li namítáno nesprávné řešení otázky, která dosud nebyla Nejvyšším správním soudem řešena.

Kasační stížnost je možno podat ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 19. června 2023

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

samosoudce